YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu neljäs jaosto) 4 päivänä marraskuuta 2002 *

Asiassa T-90/99,

Salzgitter AG, kotipaikka Salzgitter (Saksa), edustajanaan asianajaja J. Sedemund, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja P. Nemitz, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY (EYVL L 338,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

s. 42) 6 artiklan 5 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta 3.3.1999 tehdyn komission päätöksen SG (99) D/1542, joka koskee Saksan raja-alueiden tukemisesta antaman lain nojalla myönnettyjä tukia Salzgitter AG:lle, Preussag Stahl AG:lle ja terästeollisuusalalla toimiville yhtymän tytäryhtiöille, jotka nykyisin tunnetaan nimellä SAG — Stahl und Technologie (EYVL C 113, s. 9),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Komissio teki 18.12.1996 päätöksen N:o 2496/96/EHTY yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle (EYVL L 338, s. 42; jäljempänä kuudes terästukisäännöstö).

2 Kuudennen terästukisäännöstön 6 artiklan 5 kohdassa määrätään, että jos komissio alustavan tutkinnan jälkeen katsoo, että tietty rahoitustoimenpide voi olla 1 artiklassa tarkoitettua valtion tukea, tai epäilee tietyn tuen olevan ristiriidassa säännöstön määräysten kanssa, se ilmoittaa tästä kyseiselle jäsenvaltiolle ja antaa asianomaisille osapuolille sekä muille jäsenvaltioille tilaisuuden esittää huomautuksensa. Jos komissio toteaa huomautukset saatuaan ja annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden vastata niihin, että kyseinen toimenpide on tukea, joka ei ole säännöstön määräysten mukainen, se tekee päätöksen enintään kolme kuukautta sen jälkeen, kun se on vastaanottanut kyseessä olevan tuen arvioinnissa tarvittavat tiedot.

Asian perustana olevat tosiseikat

3 Preussag Stahl AG (jäljempänä PSAG), terästeollisuuden alalla toimiva yritys ja Preussag AG -konsernin entinen tytäryhtiö, sai vuonna 1989 omistukseensa Salzgitter AG:n, kun Saksan viranomaiset yksityistivät tämän. Myöhemmin Preussag-konserni myi PSAG:n Niedersachsenin osavaltiolle ja Nord/LB-pankille, ja sen uudeksi nimeksi annettiin Salzgitter AG — Stahl und Technologie (jäljempänä SAG tai kantaja).

4 Komissio päätti 3.3.1999 aloittaa kuudennen terästukisäännöstön 6 artiklan 5 kohdan mukaisen menettelyn tuista, jotka Saksan liittotasavalta oli myöntänyt ja maksanut vuosina 1986—1994/1995 Zonenrandförderungsgesetzin (rajaalueiden tukemisesta annetun lain) nojalla Salzgitter AG:lle, PSAG:lle ja terästeollisuusalalla toimiville konsernin tytäryhtiöille (EYVL 1999, C 113, s. 9; jäljempänä riidanalainen päätös).

5 Komissio teki 28.6.2000 päätöksen, jossa kantajalle myönnetyt tuet todettiin yhteismarkkinoille soveltumattomiksi ja Saksan liittotasavalta velvoitettiin peri-

mään ne takaisin (valtiontuesta, jonka Saksa on myöntänyt Salzgitter AG:lle, Preussag Stahl AG:lle ja rauta- ja terästeollisuuden alalla toimiville yhtymän tytäryhtiöille, jotka nykyisin tunnetaan nimellä Salzgitter AG — Stahl und Technologie (SAG), 28 päivänä kesäkuuta 2000 tehty komission päätös 2000/797/EHTY, EYVL L 323, s. 5; jäljempänä lopullinen päätös).

6 Kantaja nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.9.2000 jättämällään kannekirjelmällä tästä päätöksestä kumoamiskanteen, joka on käsiteltävänä vireillä olevassa asiassa T-308/00.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

7 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.4.1999 jättämällään kannekirjelmällä.

8 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

9 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 113 artiklan mukaan milloin tahansa omasta aloitteestaan todeta asianosaisia kuultuaan, että kanteesta on tullut perusteeton ja että lausunnon antaminen asiassa raukeaa; se tekee päätöksen työjärjestyksensä 114 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo asiakirja-aineiston selvittävän käsiteltävänä olevaa asiaa riittävästi ja päättää työjärjestyksensä 114 artiklan 3 kohdan nojalla ratkaista asian jatkamatta asian käsittelyä.

11 Käsiteltävänä olevassa asiassa on tutkittava, onko riidanalaisella päätöksellä edelleen oikeusvaikutuksia kantajaan nähden sen komission tekemän lopullisen päätöksen jälkeen, jolla virallinen tutkintamenettely päätettiin ja josta kantaja on nostanut vireillä olevassa asiassa T-308/00 käsiteltävän kanteen.

12 Tämän osalta on aluksi palautettava mieliin, että kuudennen terästukisäännöstön 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että jäsenvaltioiden suunnittelemat tukitoimet saa toteuttaa ainoastaan komission suostumuksella ja sen vahvistamia edellytyksiä noudattaen. Jos terästukisäännöstön 6 artiklan 5 kohdan mukainen virallinen tutkintamenettely aloitetaan, tämä kielto on EY:n

perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä määrätyn kiellon tavoin voimassa siihen saakka, kunnes komissio tekee lopullisen päätöksen tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille (ks. vastaavasti asia C-47/91, Italia v. komissio, tuomio 30.6.1992, Kok. 1992, s. I-4145, Kok. Ep. XII, s. I-191, 24 kohta ja asia C-39/94, SFEI ym., tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. I-3547, 38 kohta). Lisäksi on palautettava mieliin, että kuudennen terästukisäännöstön 9 artiklan mukaan tämän säännöstön 6 artiklan 4 kohdassa määrätyllä kiellolla on välitön oikeusvaikutus, joten kolmannet, joita asia koskee, voivat vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa vaatiakseen muun muassa tämän kiellon vastaisesti myönnettyjen taloudellisten tukien palauttamista (ks. vastaavasti em. asia SFEI ym., tuomion 39 ja 40 kohta ja yhdistetyt asiat T-195/01 ja T-207/01, Government of Gibraltar v. komissio, tuomio 30.4.2002, 85 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

13 Käsiteltävänä olevassa asiassa on katsottava, että komission tekemästä lopullisesta päätöksestä, jossa kyseessä olevat toimet määriteltiin yhteismarkkinoille soveltumattomiksi valtiontuiksi ja Saksan viranomaiset määrättiin perimään tuet takaisin, on aiheutunut, että ne kolmannet, joita asia koskee, eivät millään perusteella voi vedota kansallisissa tuomioistuimissa virallisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehtyyn päätökseen kantajalle jo maksettujen tukien määräämiseksi takaisin perittäviksi.

14 Lisäksi on todettava, ettei itse riidanalaisella päätöksellä ole mitään peruuttamattomia vaikutuksia tässä päätöksessä tarkoitettujen toimien laillisuuteen. Näiden toimien lainvastaisuus nimittäin seuraa vasta lopullisesta päätöksestä, jossa nämä toimet lopullisesti määritellään tuiksi.

15 Lopuksi on korostettava sitä, että asiassa T-308/00 nostamallaan kanteella, jonka perustelut vastaavat täysin käsiteltävänä olevassa asiassa nostetun kanteen perusteluja, kantaja on riitauttanut komission tekemän lopullisen päätöksen, jossa kyseessä olevat Zonenrandförderungsgesetzin nojalla toteutetut toimet määritellään valtiontuiksi.

16 Näin ollen on katsottava, että koska komissio on tehnyt lopullisen päätöksen, jolla päätetään riidanalaisella päätöksellä aloitettu virallinen tutkintamenettely, riidanalaisella päätöksellä ei ole enää kantajaan nähden itsenäisiä oikeusvaikutuksia.

17 Kun asianosaisia pyydettiin lausumaan kantansa siitä mahdollisuudesta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa määräyksen lausunnon antamisen raukeamisesta käsiteltävänä olevassa asiassa, kantaja ilmoitti 8.7.2002 päivätyllä telekopiolla ja komissio puolestaan 2.7.2002 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, että ne eivät vastusta tällaisen määräyksen antamista.

18 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on jäänyt vaille kohdetta ja että lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan, jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo asiassa esille tulleiden seikkojen perusteella oikeaksi määrätä, että kumpikin asianosainen vastaa omista kuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.**

2) **Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 4 päivänä marraskuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

V. Tiili

laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja